Пролетарыі ўсіх краін, єднайцеся!

ВОЛЬНАЯ ПРАЦА

Орган Беластоцкага абкома і гаркома КП(б)Б і аблвыканкома.

№ 12 (81)
ПАНЯДЗЕЛАК
15 СТУДЗЕНЯ
1940 г.
ЦАНА 10 КАПЕЕК

Ледокол „Седов“

БАДИГИНУ, ТРОФИМОВУ, КОМАНДЕ ЛЕДОКОЛА «СЕДОВ»!

Приветствуем вас и весь экипаж «Седова» с успешным преодолением трудностей героического дрейфа в Северном Ледовитом океане.

Ждем вашего возвращения в Москву.

Горячий привет.

И. СТАЛИН, В. МОЛОТОВ.

Ледокол „И. Сталин“

ПАПАНИНУ, БЕЛОУСОВУ, КОМАНДЕ ЛЕДОКОЛА «И. СТАЛИН»!

Примите нашу благодарность за блестящее выполнение первой части задания по выводу ледокола «Седов» из льдов Гренландского моря.

Горячий привет.

И. СТАЛИН, В. МОЛОТОВ.

Слава героям-седовцам

Волнующая эпопея завершена. 15 славных полярных моряков, начавших более двух лет назад свой героический дрейф на ледокольном пароходе «Георгий Седов», одержали блестящую победу над суровой арктической стихией. Весь советский народ с восторгом встретит сообщение о том, что седовцы закончили свое легендарное путешествие и находятся сейчас вместе с экипажем встретившего их могучего линейного ледокола «И. Сталин». Снова весь мир может удостовериться в богатырских силах советского народа, воплощающего в жизнь самые дерзновенные мечты человечества.

15 героев-седовцев вступили почти 27 месяцев назад в неравную борьбу с суровой Арктикой. Этот отряд храбрецов пустился в трудный и рискованный путь не ради какого-то рекорда, а для осуществления благородной цели дальнейшего укрепления могущества нашей родины во имя передовой советской науки, во имя общечеловеческого прогресса. Ни вой пурги, ни грохот ломающихся вокруг ледяных полей, ни жестокие северные морозы, ни длинные полярные ночи—ничто не смогло поколебать стальную волю 15 советских патриотов, воспитанных большевистской партией, воодушевленных на подвиг великим Сталиным—отцом всех героических начинаний нашего народа.

С именем Сталина в сердцах начали свой трудный путь славные седовцы, и это имя было для них немеркнущим светочем во все дни их героического дрейфа.

Вся советская страна с неослабным вниманием следила за тем, как полярные льды увлекали седовцев все дальше и дальше на север, туда, где еще никогда не бывало ни одно судно. Но ни у кого из советских людей ни на секунду не угасала уверенность в том, что седовцы вернутся на Большую Землю победителями. Мы не ошибемся, если скажем, что спокойнее всех относились к своей судьбе сами седовцы. Дружный, спаянный единой волей экипаж «Седова», трезво оценивая все трудности своего положения, самоотверженно производил большую и разностороннюю научную работу, бережно охранял свой корабль от натиска полярных льдов. Советские люди привыкли к лаконическим радиограммам с борта «Седова»: «На судне все в порядке». Эта спокойная уверенность, столь обычная для всех наших самых трудных экспедиций и перелетов, лучше всего характеризует мужественный коллектив седовцев.

Что порождает эту уверенность в людях? Где тот источник, из которого 15 смельчаков черпали силы для успешной борьбы со стихией? Этот источник—любовь к родине, вера в ее могущество. Седовцы великолепно знали, что где бы они ни находились, если нагрянет беда, советский народ не оставит их без помощи.

День за днем товарищ Сталин, руководители партии и правительства пристально следили за мужественной борьбой 15 отважных сынов нашей родины. Дважды—в первую и вторую годовщину дрейфа—радио приносило седовцам ободряющие сталинские слова.

«Уверены, что с большевистской твердостью советских людей вы преодолеете все трудности на вашем пути и вернетесь на родину победителями», — писали, по поручению ЦК ВКП(б) и СНК СССР, товарищи Сталин и Молотов славному экипажу в первую годовщину дрейфа «Георгия Седова».

«Желаем Вам здоровья, победоносного преодоления всех невзгод, возвращения на родину закаленными борьбой с трудностями арктики»,—писали товарищи Сталин и Молотов седовцам во вторую годовщину их дрейфа.

Едва только поступили с севера первые сигналы о том, что дрейф «Г. Седова» близок к окончанию, партия и правительство приняли меры для встречи «Г. Седова» и вывода его из льдов.

Из Мурманска навстречу «Г. Седову» вышел лучший советский ледокол «И. Сталин»—флагман нашего арктического флота. Воодушевленный желанием с честью выполнить почетное сталинское задание, экипаж ледокола «И. Сталин» вступил в борьбу со льдами. Громя и круша на своем пути трехметровые ледяные барьеры, с огромными усилиями пробился он к героическому судну, с честью выполнив почетное сталинское задание.

Пройдет еще немного дней, и славные седовцы будут на Большой Земле. Сейчас еще трудно оценить в полной мере результаты проделанных седовцами научных работ.

Но даже судя по их лаконическим радиограммам, видно, что они внесли новый, чрезвычайно ценный вклад в арктическую науку. Седовцы произвели несколько десятков глубоководных промеров, изучили глубины океана на своем пути, произвели многочисленные наблюдения над элементами земного магнетизма, выполнили разнообразные гидрологические и метеорологические исследования и т. д. Благодаря работам экипажа «Г. Седова» весь мир значительно расширит свои знания о законах, управляющих распределением льдов в полярных морях, и, следовательно, получит в свои руки новое оружие для борьбы с ними. Это поможет армии советских полярников лучше выполнить поставленную перед ними XVIII с'ездом партии историческую задачу — превратить Северный морской путь в третьей пятилетке в нормально действующую магистраль, обеспечивающую планомерную связь с Дальним Востоком.

— Кому неизвестно, — говорил товарищ Сталин в своей речи на приеме работников высшей школы в Кремле, — что Папанин и папанинцы в своей практической работе на дрейфующей льдине мимоходом, без особого труда, опрокинули старое представление об Арктике, как устаревшее, и установили новое, соответствующее требованиям действительной науки?

Советский народ с нетерпением ждет возвращения своих славных сынов-героев легендарного дрейфа. Имя отважного капитана «Г. Седова» — Константина Бадигина, — имена всех членов славного коллектива седовцев навсегда войдут в историю победоносного завоевания Арктики.

Экипаж ледокольного парохода «Г. Седов» блестяще выполнил свою задачу.

Честь и слава отважным героям!

Большевистский привет победителям арктической стихии, показавшим всему миру новый образец твердости духа, мужества, самоотверженности, беззаветной преданности партии Ленина - Сталина!

(Сокращенная передовая «Правды» за 14 января, принятая по радио).

Участники героического дрейфа на ледоколе «Георгий «Седов» (слева направо): помощник капитана А. Г. ЕФРЕМОВ и радист Н. М. БЕКАСОВ

ПРИСТУПИЛИ К ВЫПОЛНЕНИЮ ВТОРОЙ ЧАСТИ ЗАДАНИЯ

Борт ледокола «И. Сталин», 14 января. (радио ТАСС). Через несколько часов после встречи с седовцами мы приступили к выполнению второй части задания партии и правительства.

С ледокола «И. Сталин» в состав команды «Седова» выделен 21 человек.

Наши механики вместе с седовцами осмотрели механизмы и корпус «Седова». В настоящее время освобождаем от льда винты и руль корабля. Главная забота для всех нас сегодня — как освободить пароход от ледовой чаши, в которую он вмерз. Толщина льда, на котором плавает «Седов», четыре—пять метров. Кромка его от бортов находится на расстоянии трех—четырех метров. Освобождение подводной части корпуса судна от ледовой чаши—технически сложная операция. Она займет много времени.

Не менее большую заботу вызывает и рулевое хозяйство корабля. Надо сказать, что мы стараемся все сделать, чтобы руль работал, но вероятно мы все-же поведем «Седова» на буксире. Не исключена возможность захода в Баренцбург для осмотра нашими водолазами подводной части «Седова».

Сегодня мы закончим погрузку на «Седова» угля, продовольствия, пресной воды.

Наша кинос'емочная группа работает внутри корабля, снимает все его помещения.

Седовцы с большим вниманием и интересом смотрели кинофильм «Человек с ружьем».

И. Папанин

МИТИНГ НА БОРТУ ЛЕДОКОЛА „И. СТАЛИН“

Борт ледокола «И. Сталин», 14 января (радио ТАСС). Вчера на борту ледокола «И. Сталин» состоялся митинг по поводу радостной встречи экипажей двух знаменитых советских ледоколов. Первым выступил тов. Папанин. Он произнес короткую волнующую речь:

— Родные наши, товарищи седовцы! Славная партия большевиков и Советское правительство послали нас сюда во льды Гренландского моря, чтобы вырвать из ледового плена вас—15 советских патриотов, доблестных сынов родины, и вернуть родной земле советский корабль.

Дорогие товарищи седовцы! Своей замечательной самоотверженной работой вы еще раз показали, на что способны советские люди, воспитанные в стране, где труд стал делом чести, делом доблести и геройства.

Ни штормы, ни пурга, ни сжатие льдов не остановили вас. Вы шли вперед с именем Сталина, вы повседневно ощущали любовь и великую заботу товарища Сталина, который нигде и никогда не оставит советского человека. Такая великая забота о человеке возможна только у нас—в стране социализма. Как заботливая любящая мать относится к своему ребенку, так согревает и любит людей советский народ, великая партия Ленина—Сталина.

Да здравствует партия большевиков, ведущая нас от победы к победе!

Да здравствует мудрое Советское правительство и его глава Вячеслав Михайлович Молотов!

Да здравствует лучший друг полярников родной, горячо любимый вождь, великий Сталин!

Эти слова собравшиеся на митинге встречают громовым «ура», аплодисментами. Раздается «Интернационал».

Затем выступает тов. Бадигин.

От всего экипажа ледокольного парохода «Георгий Седов»,—говорит он, — передаю вам, товарищи, сердечный, пламенный привет! В этот знаменательный день, когда мы закончили двухлетний ледовый дрейф, все мысли, все чувства седовцев обращены к великому, любимому и мудрому вождю, дорогому товарищу Сталину. В продолжение всего дрейфа мы каждый день, каждый час, каждую минуту ощущали заботу о нас. Мы чувствовали—товарищ Сталин с нами. Забота и великая любовь народа вселяли в нас силы, уверенность в победе, они позволили нам, обыкновенным советским людям, с честью завершить свой путь.

Большое спасибо великому Сталину и всему советскому народу!

Да здравствует советский народ!

Да здравствует партия большевиков!

Да здравствует Советское правительство и его глава товарищ Молотов!

Да здравствует вождь трудящихся всего мира наш любимый Сталин!

Снова над ледяными просторами Арктики прокатывается мощное «ура», торжественно звучит пролетарский гимн «Интернационал».

ОПРОВЕРЖЕНИЕ ШТАБА ЛЕНИНГРАДСКОГО ВОЕННОГО ОКРУГА

За вторую трехнедельку боевых операций в Финляндии не произошло на фронте существенных изменений. Если за первую трехнедельку имели место серьезные операции, окончившиеся созданием плацдармов на финской территории для советских войск, то за период второй трехнедельки дело ограничилось в большинстве случаев обычными стычками разведывательных отрядов и небольших пехотных частей. Внезапно наступившие сильные морозы значительно облегчили положение финских войск, но, несмотря на это, последние не сумели серьезно использовать благоприятную обстановку. Но зато, иностранная печать, особенно французская и, прежде всего, французское агентство Гавас, успели за этот период развить большие операции по части фабрикации клеветнических измышлений в отношении советских войск. У штаба нет времени опровергать ежедневно каждое клеветническое измышление представителей иностранных агентств. Но штаб считает, что было бы не бесполезно время от времени подводить итог клеветнической кампании этих господ и вскрывать их подлинное лицо.

1. Иностранные агентства, ссылаясь на мифические „источники“ из Женевы, Гельсинки, Риги, уверяют, — не уверяют, а кричат до хрипоты, — что финские войска прорвали фронт во всех направлениях, перешли советские границы и ведут свои операции на территории СССР. Это сущая ложь, причем ложь детская, неумная, смехотворная. На самом деле ни на одном направлении финские войска не доходили до советских границ. Да едва ли они ставили себе такую задачу. На Выборгском направлении финские войска отстоят от советской границы на 70 километров, на Сердобольском направлении — на 80 километров, на Петсамском направлении, южнее Петсамо, — на 130 километров, на Улеаборгском направлении в сторону Рованиеми — на 120 километров и в сторону Суомуссалми — на 10–15 километров.

2. Иностранные агентства, особенно же агентство Гавас, ссылаясь на те же „источники“, утверждают, что в боях в районе Суомуссалми 44-я советская дивизия „потеряла 14 тысяч человек“. Это утверждение представляет сверхестественную фантазию его незадачливых авторов. 44-я дивизия всего имеет на фронте не более 10 тысяч человек, — как могла она потерять 14 тысяч человек? На самом деле советские войска имели здесь потери не более 900 человек, причем потери эти объясняются больше внезапно наступившими морозами, чем действиями финских войск. Но иностранные сплетники старательно умалчивают о том, что финские войска потеряли здесь убитыми и ранеными не менее 2.000 человек, причем финские шюцкоры зверски добивали своих раненых, чтобы не оставить „языки“ в руках советских войск.

3. Иностранные агентства утверждают, ссылаясь на те же „источники“, что финские войска прервали сообщение по Мурманской железной дороге, и что эта дорога теперь „совершенно парализована.“ Это такая же ложь, как и предыдущие утверждения. Это видно уже из того, что, как сказано выше, финские войска ни в одном пункте не доходили до советских границ, что финские войска отстоят от советских границ на десятки километров, а от Мурманской железной дороги — на сотни километров. На самом деле Мурманская железная дорога ни на одну минуту не прерывала своей работы.

4. Те же иностранные агентства, ссылаясь на те же никому не известные мифические „источники,“ утверждают, что „русские потеряли Петсамо,“ что „русские призвали немцев на помощь“, что не то 20, не то 40, не то 140 „немецких военных инструкторов приехали в СССР для реорганизации советских войск“. Считаем нужным заявить, что эта сверхестественная сплетня превосходит по своей лживости все другие сплетни господ из иностранных агентств. Петсамо с 1-го декабря находятся в руках советских войск. Советские части совместно с частями Первого Финского Народного Корпуса, прибывшими недавно в Петсамо, не только занимают Петсамо, но выдвинулись еще южнее Петсамо на 130 километров. Что касается „немецких военных инструкторов“, якобы прибывших в СССР „для реорганизации советских войск,“ то нам неловко даже опровергать эту фантастическую и глупую болтовню. Нам кажется, что только животный страх перед перспективой военного блока между Германией и СССР мог продиктовать господам из французского агентства эту неумную сверхестественную ложь.

Мы понимаем, что иностранным агентствам поручено их хозяевами вести пропаганду против Советских войск. Они и ведут эту „пропаганду,“ нагромождая кучу лживых измышлений, чтобы оправдать свое существование. Но чего стоит пропаганда, основанная не на фактах, а на обмане? Систематически обманывать общественное мнение — не в этом ли состоит „пропаганда“ защитников „цивилизации.“? Мы не думали, что представители иностранной прессы могут пасть так низко.

ОПЕРСВОДКА ШТАБА ЛЕНИНГРАДСКОГО ВОЕННОГО ОКРУГА

В течение 13-го января на Ухтинском и Ребольском направлениях действовали разведывательные партии. На Петрозаводском направлении продолжались стычки пехотных частей. На Карельском перешейке поиски разведчиков и на некоторых участках редкая артиллерийская перестрелка.

Наша авиация местами произвела ряд бомбардировочных операций по железнодорожным узлам и военным объектам.

І. В. СТАЛІН

АБ ЛЕНІНЕ

Прамова на вечары крэмлёўскіх курсантаў 28 студзеня 1924 года

Таварышы! Мне сказалі, што ў вас тут наладжан вечар успамінаў аб Леніне, а я запрошан на вечар у якасці аднаго з дакладчыкаў. Я палагаю, што няма неабходнасці прадставіць звязны даклад аб дзейнасці Леніна. Я думаю, што было-б лепш абмежавацца паведамленнем рада фактаў, адзначаючых некаторыя асаблівасці Леніна, як чалавека і як дзеяча. Між гэтымі фактамі, можа быць, і не будзе ўнутранай сувязі, але гэта не можа мець рашаючага значэння для таго, каб атрымаць агульнае прадстаўленне аб Леніне. Ва ўсякім выпадку, я не маю магчымасці ў даным выпадку даць вам больш таго, што абяцаў вышэй.

ГОРНЫ АРОЛ

Упершыню я пазнаёміўся з Леніным у 1903 годзе. Праўда, гэта знаёмства было не асабістае, а завочнае, у парадку перапіскі. Але яно пакінула ва мне незгладзімае ўражанне, якое не пакідала мяне за ўвесь час маёй работы ў партыі. Я знаходзіўся тады ў Сібіры, у ссылцы. Знаёмства з рэвалюцыйнай дзейнасцю Леніна з канца 90-х гадоў і асабліва пасля 1901 года, пасля выдання «Искры», прывяло мяне да пераканання, што мы маем у асобе Леніна чалавека незвычайнага. Ён не быў тады ў маіх вачах простым кіраўніком партыі, ён быў яе фактычным тварцом, бо ён адзін разумеў унутраную сутнасць і неадкладныя патрэбы нашай партыі. Калі я параўноўваў яго з астатнімі кіраўнікамі нашай партыі, мне ўвесь час здавалася, што саратнікі Леніна — Плеханаў, Мартаў, Аксельрод і другія — стаяць ніжэй Леніна цэлай галавой, што Ленін у параўнанні з імі не проста адзін з кіраўнікоў, а кіраўнік вышэйшага тыпа, горны арол, не ведаючы страха ў барацьбе і смела вядучы партыю па нязведаных шляхах рускага рэвалюцыйнага руху. Гэта ўражанне так глыбока запала мне ў душу, што я адчуў неабходнасць напісаць аб ім аднаму свайму блізкаму другу, знаходзіўшамуся тады ў эміграцыі, патрабуючы ад яго водгуку. Праз некалькі часу, будучы ўжо ў ссылцы ў Сібіры, — гэта было ў канцы 1903 г.,—я атрымаў захапляючы адказ ад майго друга і простае, але глыбока змястоўнае пісьмо Леніна, якога, як аказалася, пазнаёміў мой друг з маім пісьмом. Пісьмецо Леніна было параўнаўча невялікае, але яно давала смелую, бясстрашную крытыку практыкі нашай партыі і выдатна яснае і сціслае ізлажэнне ўсяго плана работы партыі на бліжэйшы перыяд. Толькі Ленін умеў пісаць аб самых заблытанных рэчах так проста і ясна, сцісла і смела — калі кожнае фраза не гаворыць, а страляе. Гэта простае і смелае пісьмецо яшчэ больш умацавала мяне ў тым, што мы маем у асобе Леніна горнага арла нашай партыі. Не магу сабе даравадь, што гэта пісьмо Леніна, як і многія другія пісьмы, па прывычцы старога падпольшчыка, я спаліў.

З гэтага часу пачалося маё знаёмства з Леніным.

СКРОМНАСЦЬ

Упершыню я сустрэўся з Леніным у снежні 1905 г. на канферэнцыі большэвікоў у Тамерфорсе (у Фінляндыі). Я спадзяваўся ўбачыць горнага арла нашай партыі, вялікага чалавека, вялікага не толькі палітычна, але, калі ўгодна, і фізічна, бо Ленін маляваўся ў маім ваабражэнні ў выглядзе велікана, статнага і прадставіцельнага. Якое-ж было маё расчараванне, калі я ўбачыў самага звычайнага чалавека, ніжэй сярэдняга росту, нічым, літаральна нічым не адрозніваючагася ад звычайных смяротных...

Прынята, што «вялікі чалавек» звычайна павінен спазніцца на сходы, з тым, каб члены схода з заміраннем сэрца чакалі яго паяўлення, прычым перад паяўленнем вялікага чалавека члены схода папярэджваюць: «тсс... цішэй... ён ідзе». Гэта абраднасць здавалася мне не лішняй, бо яна імпаніруе, унушае павагу. Якое-ж было маё расчараванне, калі я даведаўся, што Ленін з'явіўся на сход раней дэлегатаў і, забіўшыся дзесьці ў кутку, па-прастэцку вядзе гутарку, самую звычайную гутарку з самымі звычайнымі дэлегатамі канферэнцыі. Не ўтаю, што гэта здалося мне тады некаторым нарушэннем некаторых неабходных правілаў.

Толькі пасля я зразумеў, што гэтая прастата і скромнасць Леніна, гэта імкненне астацца непрыкметным ці, ва ўсякім выпадку, не кідацца ў вочы і не падкрэсліваць сваё высокае становішча, — гэта рыса прадстаўляе адну з самых моцных старон Леніна, як новага правадыра новых мас, простых і звычайных мас глыбачайшых «нізоў» чалавецтва.

СІЛА ЛОГІКІ

Выдатны былі дзве прамовы Леніна, сказаныя на гэтай канферэнцыі: аб бягучым моманце і аб аграрным пытанні. Яны, на жаль, не захаваліся. Гэта былі натхнёныя прамовы, прывёўшыя ў бурнае захапленне ўсю канферэнцыю. Незвычайная сіла пераканання, прастата і яснасць аргументацыі, кароткія і ўсім зразумелыя фразы адсутнасць рысоўкі, адсутнасць галавакружыцельных жэстаў і эфектных фраз, б'ючых на ўражанне, — усё гэта выгадна адрознівала прамовы Леніна ад прамоў звычайных «парламенцкіх» аратараў.

Але мяне зачаравала тады не гэтая старана прамоў Леніна. Мяне захапіла тая непераможная сіла логікі ў прамовах Леніна, якая некалькі суха, але затое грунтоўна авалодвае аудыторыяй, паступова электрызуе яе і потым бярэ яе ў палон, як кажуць, без астатка. Я памятую, як гаварылі тады многія з дэлегатаў: «Логіка ў прамовах Леніна — гэта якіясьці ўсемагутныя шчупальцы, каторыя ахватваюць цябе з усіх бакоў кляшчамі і з абдымкаў каторых няма магчымасці вырвацца: або здавайся, або рашайся на поўны правал».

Я думаю, што гэта асаблівасць у прамовах Леніна з'яўляецца самай моцнай стараной яго аратарскага мастацтва.

БЕЗ ХНЫКАННЯ

Другі раз сустрэў я Леніна ў 1906 годзе на Стакгольмскім з'ездзе нашай партыі. Вядома, што на гэтым з'ездзе большэвікі засталіся ў меншасці, пацярпелі паражэнне. Я ўпершыню ўбачыў тады Леніна ў ролі пераможанага. Ён ні на ёту не паходзіў на тых правадыроў, якія хныкаюць і ўныва юць пасля паражэння. Наадварот, паражэнне ператварыла Леніна ў згустак энергіі, які натхняе сваіх староннікаў да новых баёў да будучай перамогі. Я кажу аб паражэнні Леніна. Але якое гэта было паражэнне? Трэба было паглядзець на праціўнікаў Леніна, пераможцаў на Стакгольмскім з'ездзе — Плеханава, Аксельрода, Мартава і другіх: яны вельмі мала паходзілі на сапраўдных пераможцаў, бо Ленін у сваёй бязлітаснай крытыцы меншавізма не пакінуў на іх, як гаворыцца, жывога месца. Я памятую, як мы, дэлегаты-большэвікі, збіўшыся ў кучу, глядзелі на Леніна, пытаючы ў яго парады. У прамовах некаторых дэлегатаў сквазілі стомленасць, смутак. Памятаецца, як Ленін у адказ на такія прамовы едка працадзіў скрозь зубы: «Не хныкайце, таварышы, мы напэўняка пераможам, бо мы правы». Нянавісць да хныкаючых інтэлігентаў, вера ў свае сілы, вера ў перамогу— вось аб чым гаварыў тады з намі Ленін. Адчувалася, што паражэнне большэвікоў з'яўляецца часовым, што большэвікі павінны перамагчы ў бліжэйшым будучым.

«Не хныкаць па выпадку паражэння» — гэтая самая асаблівасць у дзейнасці Леніна, каторая дапамагала яму згуртоўваць вакол сябе адданую да канца і веруючую ў свае сілы армію.

БЕЗ КІЧЛІВАСЦІ

На наступным з'ездзе, у 1907 годзе, у Лондане, большэвікі аказаліся пераможцамі. Я ўпершыню бачыў тады Леніна ў ролі пераможца. Звычайна перамога кружыць галаву некаторым правадырам, робіць іх заносчывымі і кічлівымі. Часцей усяго ў такіх выпадках пачынаюць таржаставаць перамогу, пачываць на лаўрах. Але Ленін ні на ёту не паходзіў на такіх правадыроў. Наадварот, імення пасля перамогі станавіўся ён асабліва пільным і насталожаным. Памятуецца, як Ленін настойліва ўнушаў тады дэлегатам: «Першая справа — не захапляцца перамогай і не кічыцца; другая справа—замацаваць за сабой перамогу; трэцяя —дабіць праціўніка, бо ён толькі пабіт, але далёка яшчэ не дабіт». Ён едка высмейваў тых дэлегатаў, якія лёгкадумна запэўнялі, што «з гэтага часу з меншавікамі пакончана». Яму не цяжка было даказаць, што меншавікі ўсё яшчэ маюць корні ў рабочым руху, што з імі трэба змагацца ўмеючы, усяляк унікаць пераацэнкі сваіх сіл і, асабліва, недаацэнкі сіл праціўніка.

«Не кічыцца перамогай»— гэта тая самая асаблівасць у характары Леніна, якая дапамагала яму цвяроза ўзважваць сілы праціўніка і страхаваць партыю ад магчымых нечаканасцей.

ПРЫНЦЫПОВАСЦЬ

Правадыры партыі не могуць не даражыць думкай большасці сваёй партыі. Большасць—гэта сіла, з якой не можа не лічыцца правадыр. Ленін гэта разумеў не горш, чым усякі другі кіраўнік партыі. Але Ленін ніколі не станавіўся палонным большасці, асабліва, калі гэта большасць не мела пад сабою прынцыповай асновы. Бывалі моманты ў гісторыі нашай партыі, калі думка большасці, ці мінутныя інтарэсы партыі прыходзілі ў канфлікт з карэннымі інтарэсамі пролетарыята. У такіх выпадках Ленін, не задумваючыся, рашуча станавіўся на бок прынцыповасці супроць большасці партыі. Больш таго, ён не баяўся выступаць у такіх выпадках літаральна адзін супроць усіх, разлічваючы на тое,—як ён часта гаварыў аб гэтым,—што «прынцыповая палітыка ёсць адзіна правільная палітыка».

Асабліва характэрны ў гэтых адносінах два наступныя факты

Першы факт. Перыяд 1909—1911 г. г., калі партыя, разбітая контррэволюцыяй, перажывала поўнае разлажэнне. Гэта быў перыяд бязвер'я ў партыю, перыяд павальнага бегства з партыі не толькі інтэлегентаў, але часткова і рабочых, перыяд адмаўлення падполля, перыяд ліквідатарства і развалу. Не толькі меншавікі, але і большэвікі прадстаўлялі тады цэлы рад фракцый і плыняў, большай часткаю адарваных ад рабочага руху. Вядома, што ў гэты іменна перыяд узнікла ідэя поўнай ліквідацыі падполля і арганізацыі рабочых у легальную, ліберальную сталыпінскую партыю. Ленін быў тады адзіным, які не паддаўся агульнаму павятрыю і высока трымаў знамя партыйнасці, сабіраючы разрозненыя і разбітыя сілы партыі са здзіўляючым цярпеннем і з небывалым упорствам, ваюючы супроць усіх і ўсялякіх антыпартыйных плыняў унутры рабочага руху, адстойваючы партыйнасць з небывалай мужнасцю і з небачанай настойлівасцю.

Вядома, што ў гэтых спрэчках за партыйнасць Ленін аказаўся потым пераможцам.

Другі факт. Перыяд 1914—1917 г. г., перыяд разгара імперыялістычнай вайны, калі ўсе ці амаль усе соцыял-дэмакратычныя і соцыялістычныя партыі, паддаўшыся агульнаму патрыятычнаму ўгару, аддалі сябе на ўслужэнне ацечаственнаму імперыялізму. Гэта быў перыяд, калі II Інтэрнацыянал схіліў свае знамёны перад капіталам, калі перад шавіністычнай хваляй не ўстаялі нават такія людзі, як Плеханаў, Каутскі, Гэд і другія. Ленін быў тады адзіным ці амаль адзіным, які падняў рашучую барацьбу супроць соцыял-шавінізма і соцыял-пацыфізма, разаблачаў здрадніцтва Гэдаў і Каутскіх і кляйміў палавінчатасць межаўмачных «рэволюцыянераў». Ленін разумеу, што ён мае за сабой нязначную меншасць, але гэта не мела для яго рашаючага значэння, бо ён ведаў, што адзіна вернай палітыкай, маючай за сабой будучае, з'яўляецца палітыка паслядоўнага інтэрнацыяналізма, бо ён ведаў што прынцыповая палітыка ёсць адзіна правільная палітыка.

Вядома, што ў гэтых спрэчках за новы Інтэрнацыянал Ленін аказаўся пераможцам.

«Прынцыповая палітыка ёсць адзіна правільная палітыка»,— гэта тая самая формула, пры дапамозе якой Ленін браў прыступам новыя «непрыступныя» пазіцыі, заваёўваючы на бок рэволюцыйнага марксізма лепшыя элементы пролетарыята.

ВЕРА Ў МАСЫ

Тэарэтыкі і правадыры партыі, ведаючы гісторыю народаў, праштудзіраваўшыя гісторыю рэволюцыі ад пачатку да канца, бываюць іншы раз адзяржымы адной непрыстойнай хваробай. Хвароба гэта называецца баязлівасцю мас, нявер'ем у творчыя здольнасці мас. На гэтай глебе ўзнікае іншы раз нейкі арыстакратызм правадыроў у адносінах да мас, не спакушаным у гісторыі рэволюцый, але закліканым ламаць старое і будаваць новае. Страх, што стыхія можа разбушавацца, што масы могуць «паламаць многа лішняга», жаданне разыграць ролю мамкі, стараючайся вучыць масы па кніжках, але не жадаючай вучыцца ў мас,—такава аснова гэтага рода арыстакратызма.

Ленін прадстаўляў поўную процілегласць такім правадырам. Я не ведаю другога рэволюцыянера, які так глыбока верыў бы ў творчыя сілы пролетарыята і ў рэволюцыйную мэтазгоднасць яго класавага інстынкта, як Ленін. Я не ведаю другога рэволюцыянера, які ўмеў-бы так бязлітасна бічаваць самадавольных крытыкаў «неразбярыхі рэволюцыі» і «вакханаліі самачынных дзеянняў мас», як Ленін. Памятуецца, як у час адной гутаркі, у адказ на заўвагу аднаго з таварышоў, што «пасля рэволюцыі павінен устанавіцца нармальны парадак», Ленін саркастычна заўважыў: «бяда, калі людзі, жадаючыя быць рэволюцыянерамі, забываюць што наибольш нармальным парадкам у гісторыі з'яўляецца парадак рэволюцыі».

Адсюль зняважлівыя адносіны Леніна да ўсіх тых, якія стараліся звысака глядзець на масы і вучыць іх па кніжках. Адсюль няўстанная пропаведзь Леніна: вучыцца ў мас, асмысліць іх дзеянні, старанна вывучаць практычны вопыт барацьбы мас.

Вера ў творчыя сілы мас— гэта тая самая асаблівасць у дзейнасці Леніна, якая давала яму магчымасць асмысліць стыхію і накіроўваць яе рух у русло пролетарскай рэволюцыі.

ГЕНІЙ РЭВОЛЮЦЫІ

Ленін быў народжан для рэвалюцыі. Ён быў сапраўды геніем рэволюцыйных выбухаў і велічайшым майстрам рэволюцыйнага кіраўніцтва. Ніколі ён не адчуваў сябе так свабодна і радасна, як у эпоху рэволюцыйных патрасенняў. Гэтым я зусім не хачу сказаць, што Ленін аднолькава адабраў усякае рэволюцыйнае патрасенне ці што, ён заўсёды і пры ўсякіх умовах стаяў за рэволюцыйныя выбухі. Нікольки. Гэта я хачу толькі сказаць, што ніколі геніяльная празорлівасць Леніна не праяўлялася так поўна і выразна, як у час рэволюцыйных выбухаў. У дні рэволюцыйных паваротаў ён літаральна расцвітаў, станавіўся яснавідцам, прадугадваў рух класаў і магчымыя зігзагі рэволюцыі, бачачы іх, як на далоні. Нядарам гаворыцца ў нашых партыйных кругах, што «Ільіч умее плаваць у хвалях рэволюцыі, як рыба ў вадзе». Адсюль «здзіўляючая» яснасць тактычных лозунгаў і «галавакружыцельная» смеласць рэволюцыйных замыслаў Леніна.

Успамінаюцца два асабліва характэрныя факты, адзначаючыя гэтую асаблівасць Леніна.

Першы факт. Перыяд перад Окцябрскім пераваротам, калі мільёны рабочых, сялян, і салдат, падганяемыя крызісам у тылу і на фронце, патрабавалі міра і свабоды; калі генералітэт і буржуазія падрыхтоўвалі ваенную дыктатуру ў інтарэсах «вайны да канца»; калі ўся так называемая «грамадская думка», усе так называемыя «соцыялістычныя партыі» стаялі супроць большэвікоў, трэціруючы іх «нямецкімі шпіёнамі»; калі Керэнскі спрабаваў загнаць у падполле—і часткова ўжо паспеў загнаць—партыю большэвікоў; калі ўсё яшчэ магутныя дысцыплінаваныя арміі аўстра-германскай кааліцыі стаялі супроць нашых стомленых і разлагаўшыхся армій, а заходне-еўрапейскія «соцыялісты» благапалучна прэбывалі ў блоку са сваімі ўрадамі ў інтарэсах «вайны да поўнай перамогі»...

Што азначала падняць паўстанне ў такі момант? Падняць паўстанне ў такой абстаноўцы— гэта значыць паставіць усё на карту. Але Ленін не баяўся рызыкнуць, бо ён ведаў, бачыў сваім яснавідным поглядам, што паўстанне немінуча, што паўстанне пераможа, што паўстанне ў Рассіі падрыхтуе канец імперыялістычнай вайны, што паўстанне ў Расіі ўскалыхне змучаныя масы Захада, што паўстанне ў Расіі ператворыць вайну імперыялістычную ў вайну грамадзянскую, што паўстанне дасць Рэспубліку советаў, што Рэспубліка советаў паслужыць аплотам рэволюцыйнага руху ва ўсім свеце.

Вядома, што гэта рэволюцыйнае прадбачанне Леніна збылося потым з нябачанай точнасцю.

Другі факт. Першыя дні пасля Окцябрскай рэволюцыі, калі Совет Народных Камісараў спрабаваў заставіць мяцежнага генерала, галоўнакамандуючага Духоніна, спыніць ваенныя дзеянні і пачаць перагаворы з немцамі аб перамір'і. Памятаецца, як Ленін і я адправіліся ў Галоўны штаб у Піцеры к проваду для перагавораў з Духоніным. Мінута была жудасная. Духонін і Стаўка катэгарычна адмовіліся выканаць загад Соўнаркома. Камандны састаў арміі знаходзіўся цалкам у руках Стаўкі. Што датычыцца салдат, то невядома было, што скажа 12-мільённая армія, падпарадкаваная так званым армейскім арганізацыям, настроеным супроць Совецкай улады. У самым Піцеры, як вядома, назравала тады паўстанне юнкераў. Акрамя таго, Керанскі ішоў на Піцер вайной. Памятаецца, як пасля некаторай паузы ў провада твар Леніна азарыўся якімсьці незвычайным светам. Відаць было, што ён ужо прыняў рашэнне. «Пойдзем на радыёстанцыю,—сказаў Ленін,—яна нам саслужыць карысць: мы змясцім ў спецыяльным загадзе генерала Духоніна і звернемся да салдат праз галаву каманднага састава з заклікам — акружыць генералаў, спыніць ваенныя дзеянні, звязацца з аўстра-германскімі салдатамі і ўзяць справу міра ў свае ўласныя рукі».

Гэта быў «скачок у невядомасць». Але Ленін не баяўся гэтага «скачка», наадварот, ён ішоў яму насустрач, бо ён ведаў, што армія жадае міру і яна заваюе мір, змятаючы на шляху да міру ўсе і ўсякія перашкоды, бо ён ведаў, што такі спосаб зацвярджэння міру не пройдзе дарэмна для аўстра-германскіх салдат, што ён развяжа цягу да міру на ўсіх без выключэння франтах.

Вядома, што гэта рэволюцыйнае прадбачанне Леніна таксама збылося потым з ўсёй точнасцю.

Геніяльная празорлівасць, здольнасць быстра схватваць і разгадваць унутраны сэнс насоўваючыхся падзей—гэта тое самае свойства Леніна, якое дапамагала яму намячаць правільную стратэгію і ясную лінію паводзення на паваротах рэволюцыйнага руху.

(«Правда» № 34, 1924 г.)

САПРАУДНЫЯ ГАСПАДАРЫ ЗЯМЛІ

У Беластоцкім павеце памешчыкам належала 36.471 гектар самай лепшай зямлі, у тым ліку: пахатнай 5.426 гектараў, сенажацей 3.037 гектараў, выпасаў—690 гектараў, — у той час, як сотні сялянскіх гаспадарак і батракоў зусім не мелі зямлі. Ім прыходзілася ад цямна да цямна працаваць на памешчыкаў за кавалак хлеба. Зараз памешчыцкая зямля перайшла ў рукі батракоў, беззямельных і малазямельных сялян. Зямлю атрымалі сапраўдныя гаспадары.

474 батрацкіх сямей атрымалі 2.145 гектараў пахатнай зямлі і сенажацей. 710 беззямельных сялян атрымалі 1.454 гектары зямлі, сярод 2297 малазямельных гаспадарак раздзелена 3.900 гектараў.

Так, да раздзела памешчыцкіх зямель па Беластоцкаму павету налічвалася 1.133 беззямельных гаспадаркі. Гаспадарак, якія мелі зямлі да 2-х гектараў, было 1.072, ад 2 да 5 гектараў, — 971 гаспадарка, ад 5 да 10 гектараў — 257 гаспадарак, ад 10 да 15 гектараў—27 гаспадарак, ад 15 да 20 гектараў—10 гаспадарак, ад 20 да 25 гектараў — 3 гаспадаркі 13 гаспадаркі мелі больш за 25 гектараў.

Пасля раздзелу былыя беззямельныя гаспадаркі маюць зямлю. Гаспадарак, якія маюць да 2-х гектараў зямлі, стала 736, ад 2 да 5 гектараў — 1.679 гаспадарак, ад 5 да 10 гектараў — 928 гаспадарак, ад 10 да 15 гектараў — 74 гаспадаркі, ад 15 да 20 гектараў — 20 гаспадарак, ад 20 да 25 гектараў — 3 гаспадаркі, гаспадарак, меўшых больш 25 гектараў, у павеце ўжо больш няма.

Зараз па былых маёнтках праводзіцца абмалот зернавых культур. Усё насенне ссыпаецца ў свірны. Гэта насенне будзе выдавацца ў першую чаргу батракам і сялянам, якія атрымалі зямлю і не маюць свайго насення.

Па-новаму жывуць зараз батракі. Многім сем'ям батракоў прадастаўлены кватэры ў былых памешчыцкіх дамах. Цяпер батракі цвёрда ўпэўнены, што ім не прыдзецца сядзець без хлеба, бо ў іх ёсць зямля.

С. Саліт,
старшы аграном Беластоцкага павятовага земаддзела,

ПАДРЫХТОЎКА ДА СЯЎБЫ

Ва ўсіх былых маёнтках Сакольскага павета закончана малацьба зернавых культур. Абмалочанае зярно ссыпана ў свірны і зараз арганізавана ачыстка яго. Усяго намалочана насення: пшаніцы яравой — 62 цэнтнеры, пшаніцы азімай — 220 цэнтнераў, аўса — 390 цэнт.

Зараз у сувязі з падрыхтоўкай да веснавой пасеўнай кампаніі ў валасцях павета арганізаваны 12 зернаачышчальных пунктаў. На кожным пункце ў дастатковай колькасці ёсць машыны для ачысткі насення — трыеры, сартыроўкі і інш.

У павеце таксама арганізавана 4 пракатных пункты. Такія пункты арганізаваны ў Буталаве, Кольным, Віленшчызне і Князёўцы.

Т. М.

—«о»—

КАГО МЫ ПРЫМАЕМ У РАДЫ КОМСАМОЛА

На адбыўшымся 13 студзеня пасяджэнні бюро Гродненскага павятовага камітэта комсамола разглядаліся заявы аб прыёме ў рады ленінска-сталінскага комсамола: тт. Васіля Лашака, Алексея Смолка і Фрыдман.

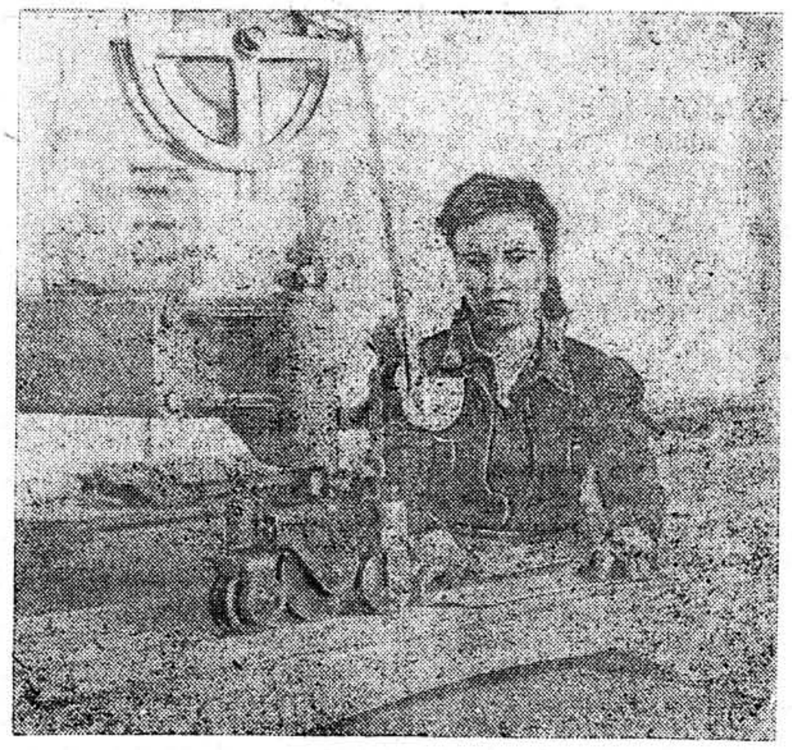
Сын малазямельнага селяніна, Васіль Лашак пачаў сваю падпольную рэвалюцыйную работу яшчэ будучы юнаком. Яго ў 1937 годзе жандары кідаюць у турму. Чырвоная Армія вызваляе Лашака з няволі. Ён актыўна ўключаецца ў барацьбу з белапольскімі бандамі, разам з Чырвонай Арміяй знішчае іх. Народ, як свайго лепшага сына, адданага справе працоўных, абірае яго дэпутатам Народнага Сабрання Заходняй Беларусі.

Польскія ўлады арыштавалі Смолка, калі яму было 18 год. Яго бязлітасна збівалі жандары, здзекваліся над ім, патрабавалі прызнання ў прыналежнасці да большэвікоў. Пасля выхаду з турмы Смолка зноў энергічна бярэцца за рэвалюцыйную работу. І як толькі ён даведаўся аб пераходзе граніцы Чырвонай Арміяй, арганізоўвае атрад, які разбройвае паліцыю і банды асаднікаў. Сяляне абіраюць яго членам валаснога камітэта, а пасля — старшынёй сялянскага камітэта вёскі Цэлева.

Цяжкі шлях жыцця і ў Фрыдман, якая гадамі была беспрацоўнай.

Усе яны атрымалі пачэснае званне членаў ленінскага комсамола.

Маўрын,
сакратар Гродненскага укома комсамола.

На снимке: работница гос. фанерного завода в г. Белостоке тов. Маляк М. за работой у станка. (Фото Сапир).

МАЛЕНЬКІ ФЕЛЬЕТОН

„САЛОДЗЕНЬКІ“

З прыходам на тэрыторыю Заходняй Беларусі гераічнай Чырвонай Арміі, а з ёй і совецкай улады, сёй той перафарбаваў свой фасад, апрануў на сябе авечую скуру, прыняў выгляд „смірэнага“, „салодзенькага“ прыяцеля совецкай улады, каб спадцішка пры зручным выпадку прымяніць свае воўчыя зубы.

Такога тыпа мы сустрэлі на бацькоўскім сходзе ў 1-й школе.

...Невялічкага росту, прылізаны, лысы, ён сядзеў у прэзідыуме схода. Ён не мог дачакацца канца даклада. Яму хацелася гаварыць. І вось, нарэшце, тоненькім, ільслівым голасам ён просіць слова.

— Таварыш загадчык! Дазвольце мне ад свайго імя і ад імя ўсіх прысутных віншаваць у вашай асобе совецкую ўладу, як я ёсць сам бедны чалавек. Вы вельмі разумна гаварылі. Я з задавальненнем слухаў вашы мудрыя словы...

І паліліся на цэлую поўгадзіну патокі бруднай ільслівай патакі.

Ён не забывае і прысутных, стараючыся гаварыць ад імя „вобчаства“.

— Панове! Вы даруйце мне, што я гавару па-руску, я выдатна валодаю польскай мовай, але з пашаны да таварыша загадчыка, гавару па-руску.

Ён імкнецца гаварыць як артыст, з жэстыкуляцыяй і мімікай.

— Совецкая сістэма ў школе! О! Гэта выдатна! Гэта цудоўна! Але... (Тут у прамоўцы стала пяршыць у горле).

Ён адкашляўся і пачаў у наступным стылі:

— Але я звяртаю вашу ўвагу, таварыш загадчык, на адну дробязь — на маленькую, кволую душоначку дзіцяці. 7 год мой сын выхоўваўся ў польскай школе, у польскім духу. Ён выдатна займаецца, ён занадта начытан, ён занадта разумны. Хіба можна дзейнічаць на псіхіку дзіцяці? Хіба можна дзейнічаць на яго душонку? Я прашу, ці нельга адкласці совецкую сістэму да восені? Зараз зіма, мароз... Хай усё застаецца па-старому. Толькі да восені. (Відаць, у надзеі на перамены не толькі на двор'я...). І тады... (Тут прамоўца ўвайшоў у экстаз, голас яго зазвінеў). І тады гэтай няшчаснай маці (прамоўца паказаў на жанчыну ў шубе і фасоністай шляпе) не трэба будзе траціць 8 рублёў на новыя падручнікі, тады дзецям не трэба будзе ўставаць к 9 гадзінам па маскоўскаму часу, і тады, душонка дзіцяці, яго псіхіка, яго дастоінствы застануцца ранейшымі; і тады... (прамоўца спыніўся, відаць, чакаючы апладысментаў, але, не дачакаўшыся, сеў).

Пасля яго гаварылі другія. З іх прамоў, між іншым, можна было зрабіць вывад і аб нашым прамоўцу:

— Пан Осетынскі. Дрэнна схаваў ты свае зубы. Яны тырчаць.

Т. Лясовіч.

ХУДОЖЕСТВЕННАЯ САМОДЕЯТЕЛЬНОСТЬ

„Капитализм душил, подавлял, разбивал массу талантов среди рабочих и трудящихся крестьян. Таланты эти гибли под гнетом нужды, нищеты, надругательств над человеческой личностью“. (Ленин).

Октябрьская революция создала возможности для роста социалистической культуры, культуры связанной неразрывно с народом и черпающей свои животворные соки из широких трудящихся масс. В то время, когда в постоянной борьбе за хлеб проходила жизнь многонационального пролетариата в панской Польше, трудящиеся Советского Союза, сбросив оковы эксплоатации, развивали свои творческие силы, строили социалистическую культуру.

С приходом Красной Армии в Белосток на фабриках и заводах жизнь потекла по новому. Трудящиеся услышали о больших рабочих театрах, они увидели на белостокской сцене художественные ансамбли рабочих и крестьян.

На фабриках и заводах города, в селах и деревнях области забила ключем жизнь. Трудящиеся стремятся к культурной и творческой жизни. Создаются сотни кружков художественной самодеятельности. В самом Белостоке насчитывается уже свыше 100 хоровых, музыкальных, драматических, танцовальных и других кружков.

Текстильный комбинат № 2 создал еще в ноябре месяце большой рабочий хор в составе 50 человек. Хор под художественным руководством инструктора Дома народного творчества тов. Кучакевича, исполняет народные песни, а в последнее время и песни советских композиторов — „Счастливая земля“, „Молодость“ и др. Кроме хора работает на фабрике драматический и танцовальный кружки, которые пользуются большим успехом среди рабочих. Особенно пользуется популярностью танцовальный кружок под руководством награжденной на международном конкурсе танцев в Брюсселе— балерины Свен. На организованном для 2 и 3 текстильных комбинатов новогоднем вечере все три кружка демонстрировали свои первые творческие успехи.

Пример рабочих 2 комбината скоро подхватили другие фабрики. Хорошо работает драматический и хоровой кружки при 3 текстильном комбинате. В них участвует около 50 человек.

Кружки художественной самодеятельности есть почти на каждой фабрике. Некоторые из них готовятся к постановке пьес. На 18-ой текстильной фабрике с половины декабря работает в драматическом кружке около 20 рабочих. Они готовят пьесу своего художественного руководителя тов. Мяцкуна „Дело 147“.

Некоторые фабрики уже имеют духовые оркестры: фанерный завод, стекольный завод, 1 текстильный комбинат, кожевенный завод бывш. владельца Бекера, клуб железнодорожников.

В городе работает большой самодеятельный хор рабочих и служащих, состоящий из 200 человек. Хор готовится к участию в декаде белорусского искусства в Москве.

Отдельно ведется работа по линии изобразительного искусства. В городе организуются изокружки. В деревнях Волковыского уезда — Сидорках, Задворянцах, Михайлах, местные фольклористы собрали и записали на ноты 43 народных песни, 18 народных танцев, 2 народные сказки. В трех деревнях Бельского уезда собиратели фольклора записали около 40 народных песен.

Все шире развертывается художественная самодеятельность на фабриках и заводах. Однако, большим препятствием в работе является то, что иногда участники одного кружка работают в разных сменах.

Эти вопросы могут быть решены только с помощью фабричного комитета и администрации фабрики. И действительно там, где фабком и директор фабрики хорошо поняли значение художественной самодеятельности рабочих, видны большие результаты. Например, идя навстречу желаниям участников драмкружка, директор 13 текстильной фабрики прикрепил всех кружковцев к одной смене. Это явилось большой помощью для кружка.

Некоторые фабкомы и директора не поняли или недооценивают значение художественной самодеятельности рабочих. Они не оказывают им конкретной помощи, остаются пассивными свидетелями. Руководители предприятий должны помнить, что развитие художественной самодеятельности является одним из самых важных и актуальных вопросов подъема культуры трудящихся.

Л. Рудин.

УЗНАЧАЛІЦЬ ПАЛІТЫЧНУЮ АКТЫЎНАСЦЬ ПРАЦОЎНАЙ МОЛАДЗІ

У жыцці працоўнай моладзі заходніх абласцей БССР зараз адбываюцца вялікія, хвалюючыя падзеі: Совецкая ўлада дала моладзі правы грамадзян СССР.

У перыяд выбараў дэпутатаў Народнага Сабрання Заходняй Беларусі з ліку рабочай і сялянскай моладзі вылучылася нямала таленавітых арганізатараў. Маладыя рабочыя, сяляне і інтэлігенцыя ішлі ў Чырвоную гвардыю, працавалі ў часовых упраўленнях і сялянскіх камітэтах, былі членамі акруговых і ўчастковых выбарчых камісій і агітатарамі.

Павятовыя камітэты комсамола і пярвічныя арганізацыі арганізуюць моладзь, узначальваюць яе актыўнасць. Ва ўсіх гарадах і паветах па ініцыятыве комсамольскай арганізацыі праведзены 10-дзённыя курсы агітатараў. Многія з іх ўжо работаюць загадчыкамі дамоў соцкультуры, хат-чытален, чырвоных куткоў, чытчыкамі і арганізатарамі культурна-масавай работы.

Пры актыўным удзеле комсамольцаў у вобласці, галоўным чынам у вёсцы, адкрыта 35 клубаў, 95 хат-чытален, 150 чырвоных куткоў. У Індурскую воласць арганізатарам комсамольскай работы быў накіраван комсамолец Меркулаў. Пры яго ўдзеле моладзь гэтай воласці арганізавала хату-чытальню. Загадчыкам хаты-чытальні працуе мясцовы актывіст тав. Ліпман. Хата-чытальня стала цэнтрам усёй масава-палітычнай работы ў гэтай воласці. Тут ёсць бібліятэка, газеты, настолныя ігры, пакой для работы гурткоў. Пры чытальні працуюць гурткі палітграматы па вывучэнню статута і праграмы ВЛКСМ, драматычны, харавы, арганізаван духавы аркестр. Штодня хату-чытальню наведвае больш 200 чалавек, а ў часы правядзення гутарак, або лекцый, ці выступленняў калектыва самадзейнасці зала перапоўнена. Гуртоўцы з'явіліся арганізатарамі чырвонага абоза з хлебам. Сяляне прадалі дзяржаве 38 тон зярна.

У вобласці працуе зараз 291 гурток палітграматы, з іх 62 ў гарадах і 229 у вёсках. У гэтых гуртках моладзь вывучае Канстытуцыю СССР і БССР, пытанні міжнароднага і ўнутранага становішча СССР і т. п. Акрамя таго створаны 167 гурткоў па вывучэнню статута і праграмы ВЛКСМ. Сіламі комсамольцаў праведзены многалюдныя сходы рабочай і сялянскай моладзі.

З вялікай ахвотай ідзе моладзь у гурткі самадзейнасці. У вобласці ўжо арганізавана 224 самадзейных калектывы. 5.049 чалавек займаюцца ў драматычных, харавых і балетных гуртках. Сярод іх многа таленавітых выканаўцаў. У Гродненскім павеце, па валасцях, ужо праходзіць агляд мастацкай самадзейнасці. Для прэміравання лепшых калектываў і выканаўцаў павятовы выканаўчы камітэт выдзеліў 19.000 руб. Такія-ж агляды мастацкай самадзейнасці праходзяць і па другіх паветах. У красавіку месяцы будзе праведзена абласная алімпіяда мастацкай самадзейнасці.

Устанаўленне совецкай улады натхняе моладзь на гераічныя справы ў славу сваёй радзімы. На прадпрыемствах шырыцца хваля соцыялістычнага спаборніцтва. Па-новаму адносіцца моладзь да работы, да абсталявання фабрык і заводаў, да народнай соцыялістычнай маёмасці.

У непрыглядным стане знаходзілася абсталяванне на нацыяналізаванай суконнай фабрыцы № 14. Моладзь гэтай фабрыкі на сваёй ініцыятыве правяла суботнік. Маладыя ткачы ачысцілі ад гразі і адрамантавалі варштаты, прыбралі ў парадак тэрыторыю фабрыкі.

З кожным днём на фабрыцы расце вытворчасць працы, значна палепшылася якасць сукна. Штодзённа на 170—200 процантаў выконвае сваю норму малады ткач Майсей Фін. На фабрыцы арганізавана маладзёжная брыгада. Яе ўзначальвае малады ткач, старшыня фабрычнага камітэта Стасевіч. Брыгада з'явілася ініцыятарам соцыялістычнага спаборніцтва за перавыкананне плана і высокую якасць прадукцыі. Высокую вытварчасць паказваюць маладзёжныя брыгады на тэкстыльным камбінаце № 1. 6 маладых ткачоў камбіната ўжо перайшлі на абслугоўванне двух станкоў.

Значных поспехаў дабіліся маладыя чыгуначнікі. Раней, у панскай Польшчы, моладзь і жанчыны на чыгунку не прымаліся. Таму паяўленне на чыгунцы маладых совецкіх юнакоў і дзяўчат машыністамі паравозаў, дыспетчарамі, дзяжурнымі па станцыі, начальнікамі служб і г. д. сустрэта мясцовым насельніцтвам са здзіўленнем. Зараз для моладзі і жанчын заходніх абласцей БССР адкрыт доступ на чыгунку.

Ініцыятарамі соцыялістычнага спаборніцтва на Беластоцкай чыгунцы з'явіліся маладыя чыгуначнікі Валкавыскага вузла. Комсамольцы чыгуначнікі высока трымаюць сцяг соцыялістычнага спаборніцтва. Адным з лепшых паравозаў у Беластоку з'яўляецца паравоз машыніста комсамольца Алексея Хлапцова. У той час, калі другія паравозы следуюць са скорасцю 20—25 кілометраў, сярэдняя скорасць комсамольскага паравоза дасягнула 40 кілометраў. Тов. Хлапцоў зараз рыхтуецца вадзіць паязды цяжкай вагі. У дэпо асабліва высокую вытварчасць працы паказваюць маладыя токары Папугаеў Алексей і Бертова Ольга.

На чыгунцы пачала работу першая маладзёжная жаночая брыгада. Узначальвае яе былая беспрацоўная, маладая дзяўчына Савіцкая. Зараз ідзе падрыхтоўка да стварэння на чыгунцы адзінай комсамольскай змены, якую будзе ўзначальваць старшы дзяжурны па чыгунцы — комсамолец Звераў.

З вялікім уздымам моладзь гарадоў і вёсак сустрэла рашэнне ЦК ЛКСМБ аб стварэнні комсамольскіх арганізацый у заходніх абласцях. Ужо зараз падана да 650 заяў перадавой рабочай і сялянскай моладзі аб прыёме яе ў рады ЛКСМ.

Было-б няправільна не гаварыць аб слабых баках нашай работы. Прайшоўшыя павятовыя і гарадскія сходы комсамольцаў ускрылі сур'ёзныя недахопы ў нашай рабоце. Галоўны з іх — недастатковая ўвага некаторых арганізацый да вытворчых пытанняў, да гаспадарчай дзейнасці. Напрыклад, Гродненскі гарком комсамола да апошніх дзён мала цікавіўся тым, як арганізавана праца на нацыяналізаваных прадпрыемствах, не ўзначаліў соцыялістычнага спаборніцтва.

Не заняліся мы сур'ёзна арганізацыяй абаронна-фізкультурнай работы. Недастаткова мы ўнікаем у работу школ.

Нельга не адзначыць, што актывізацыя буржуазна-нацыяналістычных і другіх варожых маладзёжных арганізацый былой панскай Польшчы, схаваўшыхся ў падполле, патрабуе ад нас яшчэ большага ўзмацнення агітацыйна-прапагандысцкай работы, накіраванай на выкрыццё здрадніцкай ролі гэтых арганізацый і іх контррэволюцыйнай сутнасці.

Праводзячы гэтыя мерапрыемствы вялікай палітычнай важнасці, мы з упэўненасцю можам заявіць, што пад кіраўніцтвам вялікай партыі большэвікоў пастаўленыя перад комсамолам і моладдзю вобласці адказныя задачы будуць выкананы з чэсцю.

В. Е. Печурэнка,
сакратар Беластоцкага абкома ЛКСМБ.

В ВОСТОЧНОЙ ФИНЛЯНДИИ

В многочисленных финских деревнях, освобожденных Красной Армией и Народной Армией от белофиннов, проводится большая созидательная работа по восстановлению нормальной жизни. В Суоярви прибыл с передовых позиций и из поездки по населенным пунктам Восточной Финляндии член Народного правительства Финляндской Демократической Республики, министр по делам Карелии господин Пааво Прокконен. В беседе с нашим корреспондентом г-н Прокконен рассказал следующее:

— Народное правительство Финляндии опирается на широкий народный фронт. В населенных пунктах, в которые возвращаются жители, создаются комитеты трудового народного фронта. Население выбирает в комитеты в подавляющем большинстве рабочих, крестьян, бедняков и середняков.

В деревне Майсинваара сейчас 280 жителей, из них 60 человек, угнанных офицерьем перед наступлением Красной Армии, на днях вернулись в родные места.

Незадолго до вступления Красной Армии шюцкоровцы, члены организации „Лотта Свэрд", офицеры, убеждали народ, что с приходом Красной Армии женщин будут ссылать в Сибирь, мужчин расстреливать, а деревня будет сожжена „красными комиссарами". На самом же деле деревни сжигались самими шюцкоровцами. Население видело, как офицерье поджигало дома, воздвигнутые ценой пота и крови бедняков. Когда же пришли красноармейцы, они сразу рассеяли все сомнения крестьян и своим корректным, товарищеским поведением завоевали глубокую любовь народа.

Недавно в Майсинваара произошел следующий случай. В деревне появились три белофинна. Комитет трудового народного фронта послал 16-летнего мальчика Юрье Макконена сообщить об этом в соседнюю деревню, где находились красноармейцы. Мальчик тотчас же исполнил поручение, и трое бандитов были задержаны.

До прихода освободительницы — Красной Армии финские крестьяне несли огромные тяготы непомерно больших налогов. В Майсинваара бедняк Симо Макконен был обложен таким налогом, который он никак не мог заплатить. Тогда власти продали весь его скарб и посевы, но потом, увидев страшную картину разорения, сделали „благотворительный" жест: обязали Макконена выплачивать налог в течение 40 лет. Народное правительство освободило Симо Макконена от подобных долгов.

Комитеты трудового народного фронта раз'ясняют населению сущность договора, заключенного Народным правительством Финляндии с правительством Советского Союза, декларацию Народного правительства и берут на учет и под охрану помещичьи владения. Бедняки и середняки обязуются ухаживать за скотом, брошенным помещиками.

Всюду в населенных пунктах Восточной Финляндии развернута торговля. В магазинах продаются все предметы первой необходимости. Жители удивлены обилием товаров. Их поражает, что они могут свободно и в любом количестве покупать сахар. Ведь до прихода Красной Армии сахар продавался здесь по карточкам, а за последние 8 месяцев его в магазинах не было совершенно.

У населения, доведенного правительством Каяндера до обнищания, низка покупательная способность. Народное правительство разрешило для бедняков и семей резервистов, попавших в тяжелое положение, отпускать товар в кредит.

В деревни, из которых силой оружия шюцкоровцы при отступлении угнали народ, каждый день возвращаются все новые и новые люди. Они бегут через леса и болота из так называемых „эвакуаций" в свои родные села и деревни. 30 ноября, когда в деревню Хаутавара вошли части Красной Армии, во всей деревне было только 8 человек. Сейчас уже вернулось 60 человек. В деревне развернута торговля, готовится к открытию школа, которая не работала больше полугода.

В деревне Каркку комитет привел в порядок школу, достал учебные пособия, позаботился об учителе. Школьные занятия возобновятся в ближайшие дни.

— Сейчас в Восточной Финляндии, — сказал в заключение беседы министр Прокконен,—работают 35 представителей Народного правительства. Они опираются в своей работе на народ, который любит и безгранично верит своему родному правительству, Народной Армии и дружественной Красной Армии нашего могучего соседа-друга.

СУОЯРВИ. (Восточная Финляндия). (Спец. корр. Комс. Правды).

Трудящиеся Англии протестуют против помощи бело-Финляндии

ЛОНДОН, 12 января. Движение против помощи маннергеймовским бандам принимает в Англии все более широкие размеры. Окружной совет профсоюзов Ньюкастла принял резолюцию, в которой он протестует против посылки оружия в бело-Финляндию и требует, чтобы конгресс Тред-Юнионов принял против этого необходимые меры.

Действия английского правительства, оказывающего помощь бело-Финляндии, осуждаются также в резолюции, принятой районным комитетом об'единенного профсоюза машиностроительных рабочих в Глостере (главный город одноименного графства). В резолюции говорится, что исполком об'единенного профсоюза машиностроительных рабочих должен принять все зависящие от него меры, чтобы не допускать догрузки вооружений на пароходы для бело-Финляндии. Одно из крупнейших в Лондоне отделений профсоюза муниципальных рабочих в Вестэнде приняло резолюцию, в которой оно поручает своим представителям на заседании лондонского совета профсоюзов 13 января требовать принятия мер против оказания помощи палачу Маннергейму.

Резолюции, осуждающие поддержку белофиннам, приняты также одним из лондонских отделений национального профсоюза служащих.

„Дейли уоркер" опубликовала заявление известного ирландского драматурга О'Кеси, в котором он осуждает помощь бело-Финляндии и выражает уверенность в скорой победе финляндского народа над маннергеймовщиной.

Как в Швеции создается фонд „помощи" бело-Финляндии

СТОКГОЛЬМ, 13 января. В Швеции проводится систематический сбор средств для бело-Финляндии. О том, как собираются эти деньги, сообщает шведская буржуазная печать. Так, организованный в декабре прошлого года в Швеции полуправительственный сельскохозяйственный союз разослал всем крестьянам-членам союза директиву, в которой требует пожертвования в пользу белофинского правительства однодневной выручки от продажи и 100 килограммов зерна. В случае отказа уплатить эти средства в пользу бело-финнов, крестьяне подвергаются риску быть выброшенными из союза. Так шведские власти принуждают население помогать маннергеймовцам.

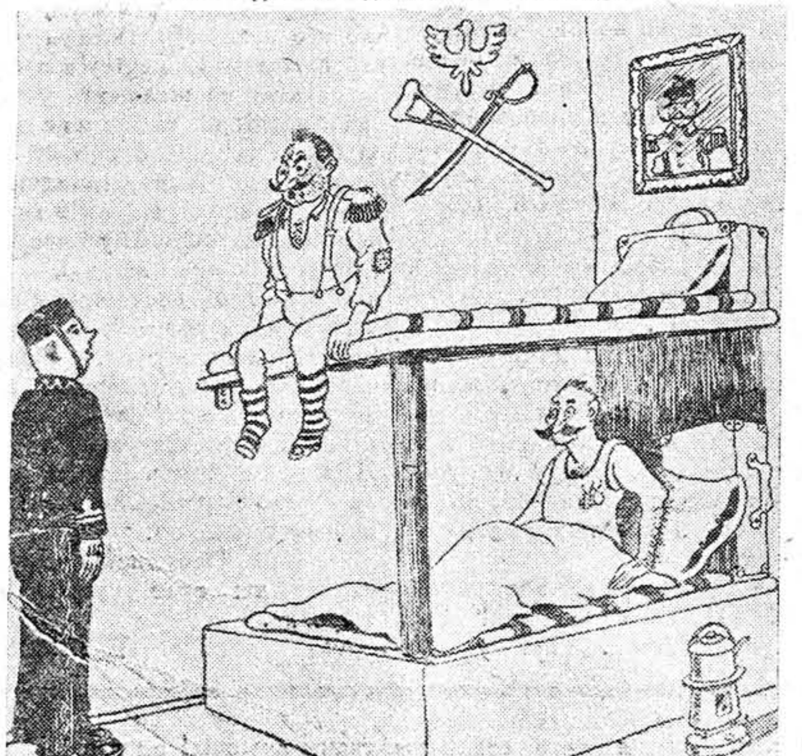
НА ЗАПАДНОМ ФРОНТЕ

ПАРИЖ, 13 января. Сообщается, что вчера днем на фронте наблюдалась местная деятельность разведывательных частей. Ночью не произошло ничего важного.

ЛОНДОН, 12 января. Министерство авиации опубликовало список погибших летчиков, который содержит 78 фамилий.

(ТАСС).

В МЕЖДУНАРОДНОЙ ГОСТИНИЦЕ.

Мосье паны, вам придется потесниться, мы ждем новых жильцов из Финляндии. (Фото-клише ТАСС).

ПО ГОРОДУ И ОБЛАСТИ

РЫБНОЕ ХОЗЯЙСТВО В АВГУСТОВЕ

Августовский уезд располагает множеством водных бассейнов, озер, речек и прудов. Все это способствует развитию рыбного хозяйства. В искусственных и естественных прудах и речках водятся все виды рыб: щуки, лещи, язи, плотва, окуни, карпы и т. д.

Рыбное хозяйство, как и все отрасли хозяйственной жизни б. Польши, было заброшенным участком. После установления советской власти в Августове создано рыбно-промышленное хозяйство, которым руководит опытный рыбак тов. Шигель.

В 1940 г. рыбное хозяйство будет расширено: предполагается создать в Августовском уезде новые искусственные пруды на территории 100 гектаров. В Августове уже работает рыбная артель, которая за период от 29 сентября до конца 1939 г. выловила 53.694 клг. разной рыбы.

Члены артели успешно борются за образцовую постановку работы по улову рыбы.

—о—

ЛАБОРАТОРИЯ ДЛЯ ПРОВЕРКИ ЛЕКАРСТВ И МЕДИКАМЕНТОВ

Белостокское Областное отделение главного аптечного управления Наркомздрава БССР на - днях открывает в г. Белостоке аналитическую лабораторию для проверки качества лекарств, изготовляемых в аптеках.

Новая лаборатория будет также проверять качество всех медикаментов, поступающих в аптечные базы и склады.

ТРЭСТ САДАВОДСТВА І ГАРОДНІЦТВА

Па Аўгустоўскаму павету налічваецца 149 гектараў садоў з колькасцю 9189 штук фруктовых дрэў. Маецца таксама пітомнік фруктовых дрэў плошчай у 1,83 гектара, у якім налічваецца 8.150 сажанцаў.

У павеце створан трэст садоўніцтва і гародніцтва. Усе сады былых маёнткаў і пітомнік перададзены трэсту.

—о—

ПАПАЎНЕННЕ БІБЛІЯТЭКІ НОВЫМІ КНІГАМІ

За прайшоўшы час спачатку 1940 года Аўгустоўская гарадская бібліятэка закупіла на 2.000 рублёў рад новых кніг на яўрэйскай, польскай і рускай мовах. Сярод купленых кніг творы Якуба Коласа,, Шолам-Алейхема, Пераца, Маркіша, Змітрака Бядулі.

Гарадская бібліятэка разаслала ў валасныя цэнтры павета кніг на 7.000 рублёў.

За апошні час значна вырас лік чытачоў бібліятэкі. Зараз бібліятэка налічвае 900 чытачоў.

—о—

СНАБЖЕНИЕ ТЕКСТИЛЬНОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ

Для снабжения белостокских текстильных предприятий отгружено из Москвы за последние дни около 60 тонн шерсти. Сейчас отгружается еще 200 тонн.

Отгружаются также в большом количество хлопчато-бумажная пряжа, краски и разные химикаты.

—«»—

ПЕРВОЕ ЗАСЕДАНИЕ БЕЛОСТОКСКОГО ОБЛАСТНОГО СУДА

13 января состоялось в Белостоке первое открытое заседание областного суда. Председательствовал член областного суда тов. М. У. Лобач при участии заседателей тт. Павловой и Вапник.

Суд разбирал дело гр. гр. Киричука А. и Грабовской М., обвиняемых в том, что в ночь с 26 на 27 ноября они совершили в Белостоке кражу со взломом в кустарной мастерской гр. Епак. Преступники украли одежду, кожу и т.п.

Как показало судебное следствие Киричук является вором профессионалом. Грабовская, его сожительница имеет всего 21 год; она сейчас беременна. Преступники сознались в совершенном преступлении.

Обвинитель, помощник городского прокурора, тов. Бенинсон в своей речи подчеркнула, что преступление, а особенно кража-является непосредственным продуктом буржуазного строя. Бывшее польское государство не могло обеспечить рабочих и крестьян работой и это толкало людей на преступный путь. Но обвиняемые свое преступление совершили уже при советской власти. Подсудимые, сказала тов. Бенинсон, не искали работы, они не обратились в соответствующие советские организации с просьбой устройства их на какую-нибудь работу. Они избрали путь преступления и поэтому должны сейчас понести соответствующее наказание.

Защитник обвиняемой Грабовской, являющейся дочерью крестьянина-бедняка, никогда не судимой, имеющей всего 21 год од роду, сейчас беременной, тов. Аркин просил суд применить к подсудимой условное наказание. Он подчеркнул, что Грабовская является жертвой капиталистического общества. Но, к счастью обвиняемой, ее сейчас судит советский суд, который должен ей протянуть руку помощи. Защитник Киричука тов. Вайцман просил не принимать во внимание судебных приговоров капиталистических судов (Киричук был много раз судим за кражи) и применить к подсудимому условное наказание.

Белостокский областной суд не нашел никаких смягчающих обстоятельств по отношению к подсудимому Киричуку, признал его профессиональным вором и приговорил к двум годам принудительных работ.

Грабовскую суд приговорил условно к лишению свободы на полтора года с испытательным сроком на три года.

Бемов

Адказны рэдактар Б. М. Зельманаў

Адрас рэдакцыі і выдавецтва: г. Беласток, будынак Аблвыканкома. Тэлефоны рэдакцыі: адказнага рэдактара— 45; партаддзела і сакратарыята —47; сельскагаспадарчага, культурнага, літаратуры і мастацтва, школьнага і інфармацыйнага аддзелаў — 17.62; выдавецтва і аддзел аб'яў—35; друкарня і начная рэдакцыя 5.21. Падпіску на газету прымае Саюздрук тэл. 5.14.

1-я дзяржаўная друкарня ў г. Беластоку.

Упаўнаважаны абл. літа № К—3.